

Mægling benyttes for at opnaa en mindelig Ordning af Sagen, men disse kunne i Mangel heraf ikke afgjøre Sagen ved Kjendelse.

Landvæsenkommisjonen, til hvis Forretning blive at indvarsle alle de Lodsejere (og Brugere) eller Andre, hvis Interesser ville kunne blive berørte ved det tilfattede Anlæg, har at behandle og eventuelt at paakjende alle mod Anlægget fremkommende Indsigelser eller derved foranledigede Krav, samt sluttelig ved sin Kjendelse at afgjøre, om og under hvilke nærmere Betingelser Anlægget bør nyde Fremme, Alt i Overensstemmelse dels med Reglerne i § 63, dels med de Regler, som gives i de efterfølgende Ser.

Er et Bændingsanlæg iværksat uden paa fornævnte Maade at være behandlet af Landvæsenkommisjonen, kan Spørgsmaalet om dets Berettigelse af enhver Vedkommende indbringes for denne Kommisjion.

§ 67.

I Reglen skal ethvert Bændingsanlæg indrettes saaledes, at det Band, der ikke gaer tabt ved Bændingen, ledes tilbage til det oprindelige Aaleje (eller til den Sø, Fjord eller Havarm, i hvilken det paagjældende Vandløb har Udlob) paa et saadant Punkt, at det ikke føres uden om nogen til Vandløbet grændsende Ejendom, hvis Ejere (og Brugere) ikke enten er Deltager i Bændingsanlægget eller har givet Samtykke dertil.

Dog skal Landvæsenkommisjonen navnlig ved Bændingsanlæg af større Omfang være bemyndiget til at indrømme Undtagelser fra foranstaaende Regel, dels saaledes at Vandet uagtet Vedkommendes Protest føres udenom en eller flere Vandløbet tilstødende Ejendomme, dels saaledes at Vandet føres over i et andet Banddrag. Ligesom der imidlertid i førstnævnte Tilfælde efter Landvæsenkommisjonens nærmere Bestemmelse bør gives Ejerne og Brugere af de paagjældende Ejendomme fuldstændig Erstatning for den Skade og det Tab, som Bændingsanlæggets Iværksættelse maatte paaføre dem, derunder indbefattet det Tab, de maatte lide derved, at det nye Anlæg griber forstyrrende ind i et allerede bestaaende, i Forhold til det nye mindre betydeligt Bændingsanlæg, saaledes bør en Overførelse af Vandet til et helt andet Banddrag kun tilstedes i saadanne Tilfælde, hvor dette kan ske, uden at deraf flyder væsentlig Skade eller Tab for Ejerne af de Forder, der tilstøde Vandløbet nedenfor det Punkt, hvor Bændingsvandet optages, samt derhos under Betingelse af, at det andet Vandløb, til hvilket Vandet overføres, er i Stand til uden væsentlig Ulempe at modtage dette. Dgsaa i sidstnævnte Henseende kan der efter Omstændighederne af Landvæsenkommisjonen tillægges Vedkommende Erstatning.

Findes der ved det paagjældende Vandløb Møller eller andre Vandværker, hvis Berettigelse ikke bestrides (jfr. § 74), maa Vandet ikke uden Samtykke af saadanne Bærkers Ejere og Brugere føres udenom disse. Det Samme gjælder om Fiskegaarde.

§ 68.

I Almindelighed maa det Band, som ved et Bændingsanlæg optages af et Vandløb, kun benyttes til Bænding af de Vandløbet tilstødende Ejendomme; men naar den tilstødværende Bandmasse er tilstrækkelig dertil, kan Landvæsenkommisjonen dog give Ejerne af Forder, der ere beliggende i samme Aadal, men ikke grændse umiddelbart til Vandløbet, Adgang til at deltage i Bændingen, i hvilken Henseende særlig de Forder skulle komme i Betragtning, over hvilke de til Bændingsanlægget fornødne Kanaler og Ledningsrønder maa føres (jfr. § 72)

Ved Afgjørelsen af, om der saaledes kan indrømmes Andre end Bredejerne Adgang til at deltage i Bændets Benyttelse, bliver endelig ogsaa at tage Hensyn til, at hverved ikke til Skade for de nedenfor Bændingsanlæggets Omraade til Vandløbet grændsende Forder bevirkes nogen væsentlig Formindskelse af dets Bandmasse.